

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Dionysii Carthvsiani, luculenta iuxta ac compendiaria
in Acta apostolorum exegesis siue commentaria**

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

enarratio 24 ca. post q[ui]nq[ue] autem dies art. 24

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

IN ACTA APOS. EXEG.
ambigo, miser potius quam felix fuisti.

¶ Expositio capituli. XXIII. Post
quinque autem dies.

Articulus vicesimusquartus.

Post quinque autem dies descendens princeps sa-
cerdotum Ananias cum senioribus .i. quibusdam
Iudaeis & Tercullo quodam oratore .i. viro e-
loquenti seu rethore qui esset aduocatus, & verbis or-
naret materiam, ut causa eorum rationabilior videre-
tur. Eloquentia enim animum mollit, & ad consentien-
dum aures inclinat, nisi sapientia audientibus assit at-
que iusticia qui adirent praefidem. Felicem, in Cæsa-
rea aduersus Paulum. Et citato Paulo cœpit accusa-
re Tercullus dicens. Cum in multa pace agamus p te
.i. valde pacifice tuo viuam regimine & multa corri-
gantur per tuam prouidentiam. Præsidentis enim est
bona conseruare, imo & vicissim in melius commuta-
re, mala corrigere, & collapsa in pristinum reformare
semper. i. omni tempore quo nobis præfuisti &
vbique in nostra prouincia suscipimus te optime Fe-
lix cum omni. i. plena gratiarum actione. In primis
rethor iste iudicis benevolentiam captat, eumque ve-
hementer commendat, ut blandis alliciatur sermoni-
bus, nec ab eis dissentiat, quos suis beneficijs conspexe-
git adeo gratos. Ne autem diutius protraham te .i.
ne longiori te procœmio occupem, quamuis multo-
amplius sis laudandus, nempe cum iudex sis multa ha-
bes peragere, nec vacat tibi vacare præludijs oro bre-
uiter audias me pro tua clementia. id est, propter tu-
am pietatem, si non ob merita nostra. Inuenimus huc
hominem pestiferum. id est, animarum infectorem in
cathedra pestilentiae residentem & concitantem sediti-
onem omnibus Iudaeis in vniuerso orbe. auertendo
quosdam eoꝝ a lege patrum suogꝝ ad nouam legē. Pro-
pter quod inter eos & alios in pristina lege manentes
seditio oritur & authorem seditionis sectæ Nazaræ
orum. id est, vnum de principalibus prædicatoribus

Euangelicæ nouæq; legis , quam non arbitramur nisi
 seditionis originem, sc̄tam seu hæresim Nazarænoꝝ.
 i.Christianorum, qui tunc a Iesu Nazaræno, Nazareni
 a Iudæis quodam vocabantur opprobrio. Postea vero
 in Iudæa hæresis consurrexit quorundam qui Iesum
 esse Christum & dei filium de virginē natum creden-
 tes, cum Euangelio simul legalia obseruarunt . Vnde
 cum Iudæi voluissent esse & Christiani, nec Iudæi fue-
 runt nec Christiani. Et isti hæretici vocati sunt Naza-
 reni _ qui etiam templum violare conatus est_ indu-
 cendo in illud gentiles. Quod sibi mendaciter imposue-
 runt, quanquam conuersi gentiles digniores fuerunt
 ingredi templum, quam infideles Iudæi _ quem appre-
 hensum_ .i. tentum & captum a nobis _ secundum le-
 gem nostram iudicare voluimus .I. damnando eum , tan-
 quam legis diuinæ violatorem atq; blasphemum. _ Su-
 perueniens autem Lysias tribunus cum magna vi eri-
 puit eum de manib; nostris, a quo .I. Lysia _ poteris _ tu
 _ Ipse iudicans, de omnibus istis cognoscere veritatē .
 Quasi dicat. Ipse attestabitur verbis nostris _ R̄ndens
 autem Paulus annuente sibi præside dixit . Ex multis
 annis te esse iudicem genti huic sciens , bono animo ꝑ
 me satisfaciam . Non præmisit Apostolus verba mul-
 centia sicut Tercullus, sed ipsa veritate fuit contentus.
 _ Neque in templo inuenerunt me cum aliquo dispu-
 tantem, aut concursum facientem populi , neque in sy-
 nagoga, neque in ciuitate. _ Et quamuis ista fecisset
 Apostolus prædicando de Christo, non utq; offendis-
 set, quia & alij Apostoli præsertim Petrus & Ioannes
 ante eum ista fecerunt , quibus & Christus præcepit.
 Eritis mihi testes in Hierusalem. _ Confiteor autem
 tibi, quod secundum sc̄tam .Id est, Euangelicam legē,
 & fidem ab alijs diuifam _ quam dicunt hæresim sic de-
 seruio deo patri meo _ qui per gratiam singularem
 & deuotissimum cultum est specialiter deus & pater
 meus _ credens omnibus quæ in lege & in prophe-
 tis scripta sunt _ tanquam verbis diuinitus reuelatis
 aut scriptis _ spem habens in deum quam & h̄ipſi ex-

Actu. 3

Actu. 1.

IN ACT. APOS. EXEG.

Iob. 19. peccant. Ividelicet resurrectionem futuram. In die non
uissimo iustorum & iniquorum. Ex quo elicitorum
stos de pharisæorum secta fuisse, non Saducæorum,
& quod pharisæi instantius persequuti sunt Paulumq
Saducæi. Post annos autem plures. a mea ad Chri-
stum conuersione. eleemosynam facturus in gentem
meam. Id est Christianis in Hierusalem habitantibus
allatus collectas, eis a gentibus cōuersis missas. ve-
ni in Hierusalem, & oblationes & vota facturus. Iibidē
in templo, secundum quod Iacobus & seniores Christi
auī cum ipso, mihi suaserunt. In quibus inuenierūt me
purificatum in templo. Quia in hoc legalia obseruaui,
& dies purificationis prædicti, ut dictum est supra.
Et apprehenderunt me. In templo. clamantes. Co-

Sup. c. 21 ram tribuno. Tolle inimicum nostrum quidā ex Asia
Iudæi, quos oportebat apud te præsto esse. Si accusatio
ista deberet reputari idonea. Quoniam accusator & ac-
cusatus simul coram iudice debent consistere. Auti-
psi. I. Iudæi isti hic stantes. dicant si quid inuenierūt
in me intuicione. Nam quæ mihi obiecti ex Asiano
rum habuerunt relatu. cum starem in consilio eorum
Hierusalem. nisi de vna hac solum modo voce, quoni-
am de resurrectione mortuorum. ego iudicor hodie a
vobis. Distulit autem illos Felix. non statim expedien-
do Iudæos. certissime sciens de via hac. Quia iam no-
men Christianorum sibi innotuit, & multos esse Chri-
stianos cognovit. dicens. Cum Lysias tribunus descen-
derit audiam vos. Jo Iudæi. Iusitque centurioni cu-
stodiri eum. Ividelicet Paulum. & habere requiem.
vt libere ingredi posset & egredi. nec quenquam pro-
hibere de suis. puta discipulis Pauli. ministrare ei.
Post aliquot autem dies veniēs Felix cum Drusilla uxo-
re sua, quæ erat Iudæa. Fuit quoque ut in Scholaistica
fertur historia, pulcherrima, & relicto viro priori, nu-
psit huic Felici. Et quoniam fuit Iudæa, P aulum liben-
ter audiuit. vocauit Paulum & audiuit ab eo fidemq
est in Christum Iesum. Disputante autem Paulo de iu-
sticia & castitate, & iudicio futuro, tremefactus Felix

respondit. De his tribus Paulus' differuit, quoniam contra iusticiam ex incontinentia Felix coniugem istam adeptus fuit. Quod & ipse cognoscens non immerito contremuit, auditio quod a deo esset iudicandus, sed ne tetigit eum spiritus sanctus complete, nec conuertebat ad fidem, sed dixit. Quid nunc attinet loqui? de his Quasi dicat. Non ideo te vocau ut tractaremus de ipsis Vade: Tempore enim opportuno accersiam te. Simul & sperans quia pecunia daretur a Paulo quem vidie tot spiritalem hominum patrem, a quibus putauit esse plurima collegisse propter quod & frequenter acer siens eum, loquebatur cum eo vir cupidus & volupta tibus deditus, atq; ob id ad Euangelicæ sapientiæ suscep tionem indispositus & indignus. Biennio autem ex pleto accepit successorem Felix Porcium Festum. Hoc de biennio conuersationis Pauli in Cæsarea, non præsidentia Felicis Beda exponit, in Scholastica tamen historia dicitur quod nondum fluxerant duo anni ex qd Paulus venit Hierusalem, siccirco ibidem exponitur de biennio ab accusatione, qua Iudæi accusauerunt Felicem apud Neronem imperatorem, & biennio ab accusatione ista expleto, amotus est a præsidatu, & substitutus est ei Festus. Volens autem gratiam præstare Iudæis Felix, reliquit Paulum vinclatum vt per hoc in fine p̄si datus sui placeret Iudæis.

¶ Expositio capituli. XXV. Festus ergo.

Articulus vicesimusquintus.

Festus ergo cum venisset in provinciam Iudææ, seu Syriae Palestinae cui p̄ses fuit directus post triduum ascendit Hierosolymam videre regiant urbem atque metropolim Iudæorum, & forte ob alias causas a Cæsarea. Palestinae de qua saepe dictum est adieruntque eum principes sacerdotum. vt Paulū ad eos transmitteret, volentes eum in via extinguere. Festus autem respondit seruari Paulum in Cæsarea, se autem maturius profecturum. id est, tempore ope

P